

Zločin u vili Šaron Tejt

Kada je u noći između 8 i 9 avgusta 1969. godine ubijena poznata holivudska glumica Šaron, seks-bomba, u vili koju su uznajmili na Baverli Hilsu, u Holivudu, sa troje svojih gostiju, među kojima je bila Ebigejl Foldžer, kćerka velikog magnata industrije kafe, zatim neki polski protutva, dendi i narkoman Frikovski. Džon Sebring veliki frizer, monden u svetu zanata koji je po 500 dolara naplaćivao podišavanje, kao i dečak Stiv Parent, koji se našao u dvorištu vile, Amerikom ali i celim svetom eksplodirala je prvorazredna senzacija, a holivudska glumica Šaron Tejt posthumno je doživela neobičnu slavu. Zvezda na celuloidnom nebu filma, Šaron Tejt, postala je zvezda jedne misteriozne afere, koja se tek ovih dana počinje razrešavati otkrićem čitavom kružolkom ubica u Dolini Smrti, u sunčanoj Kaliforniji, čije sunce postaje sve više crno od magije i straha.

DANI

MIRO GLAVURTIĆ

Menson sa slovom X

Za Mensonov zločin u vili Šaron Tejt misli se ponekad da je zločin stoleča. Izjavši pred sud Čarls Menson je imao na čelu znak X, „znak veštice“. Taj znak su imale i neke devojke iz njegove porodice. Narančno, svi su se živo zainteresovali za to slovo, kojim inače, u matematički, označavamo nepoznatnicu. U matematički, kao i u politici; u politici, kao i u magiji.

Još u avgustu prošle godine, dok je svetom brujala vest o pokolju u holivudskoj vili Polanskog, ja sam crtao crtež te strahovite orgije jednog mračnog rituала. Zar već na telu Šaron Tejt nisu bili nožem urezani znakovi XXX. Glumica koja se proslavila svojim bikinijem, kostimom koji označavao njenu emancipaciju, nosila je jedno X na grudima, na gornjem delu bikinija. Da li je ona propadala satanistima?

A nezavisno od svega ovoga 18. jula prošle godine, 15. maja i 15. juna ove godine u blizini Nanta, u Francuskoj, ubijeni su tri dečaka. Tih dana bio je pun mesec, ušap, „koji pliva u krvi i pretvara ljudе u vam-pire“. Dečaci su nađeni bez kapi krv. Koljač iz Nanta obeležio je svaku svoju žrtvu ranom na bedru u obliku znaka X.

Vreme je mračno; vreme mesečarstva, univerzalnog, svetskog. Kako je to jasno video Herman Broh u svojim Mesečarima.

Kraj XX. veka u znaku magije, čiji je znak X.

Menson je imao ličnu „objavu“. Iznenada jednog dana, njegovo ime je zazvučalo kao „Man's son“, što će reći — „Sin čovečji“. Poverovaće, kao mnoge devojke koje su ga pratile, da je on Isus koji je došao po drugi put, na kraju vremena, u dane suda.

U mračnom Kopenhagenu živeo je Bjorn Nilsen, koji je hipnotički potčinio mlađeg Pel Hardrupa. Nilsen je odveo Hardrupa u zločin koji se desio 19. marta 1951. godine, kada je ubio blagajnika i direktora *Landmands Bank de Copenhaque*. I sve je i tada, kao bezbroj puta ranije tokom ezoterije, bilo u znaku slova X. Nilsen je zahtevao od Hardrupa da u zatvoru ukršta ruke i noge u obliku znaka X, kao što ruke ukrštaju masoni u trenucima opasnosti kada zazivaju „udovicu“. Duh Pel Hardrupa bio je posednut. U čeliji je pisao znak X, „Khi“, „svetoandrejski krst“ ezoterista. U hipnotičkom bunilju Hardrup je bio za račun svog vođe jednog oteo sedamnaest miliona. Drugi put nije uspeo. Nilsen, njegov „dobar andeo“ beše ga ostavio. Islednici ništa nisu mogli saznati jer mu Nilsen beše sugerirao zaborav stvari. „Njegova glava beše prazna“; Tek kada je osihijatar isključio svaki znak X iz njegove blizine i iz njegove čelije Pel Hardrup se počeo prisjetiti. Nilsen mu je govorio: *Svaki put kad ugledaš znak X, biće to Bog koji će govoriti mojim ustima. Ali Bog satanista je Sastana, ubica ljudi od iksona*.

I tako se znak X, ezoterijsko grčko „Khi“ pojavljuje u mraču za vreme mesečevih faza i u lunarskoj simbolici, danas i sutra, na bedrima mrtve dece iz Nanta i na telu holivudske glumice Šaron Tejt.

Proces Mensonu teče u neredu, u znaku slova X, o kojem pišu svi magazini. Sam Niksson, preadvokat, pravi grešku proglašavajući ga krivcem, pre nego što je to sud zaključio. To je dovoljno da štampa, koja nije naklonjena predsedniku, povrće u sav glas a sam Menson da trijumfalno počne mahati novinama pred nosem suca: Zašto da se nastavi proces, kada sam već proglašen ubicom!

Holivudom je prostrujuo strah i ledeni znoj, je izbijao po koži holivudske snobova. Mondenski život skoro da je bio zamro. Strah je obuzeo ljudе. O fenomenu straha u američkim velikim gradovima, koji su postali rak rana civilizacije, pisao je u svom američkom izveštaju za *Par Mač*, Remon Kartije. Smrt Šaron Tejt u krvavoj klanici njihove vile mogla je samo da učini da strah bude još veći. Šaron Tejt nije bila jedina. Neposredno posle ovog zločina, ubijen je bračni par La Bijanka, a na nijihovom frižideru bila je krvljiv napisana pogrdna reč: *svinja*, kao što je bila napisana na vratima vile Polanski. Ah, palo je još ljudskih glava i to od istih ruku kako će se ispostaviti.

SVINJE

Velike svetske revije donosile su nam fotografije tih vrata. Uistinu, pisalo je velikim krvavim, skerletnim slovima: *PIG (Svinja)*. Nastala su nagadanja, hipoteze. Jedan slavni meksički kriminolog napravio je hipotetički robot-portret ubice. Pogrešio je 100%. Slavni američki pisac i lični prijatelj bračnog para Polanski, kao i poznati svi nijihovih zaklanih prijatelja, pisac *Hladnokrvnih* (razume se: hladnokrvnih ubica) Truman Kopot, izneo je svoju hipotezu o zločinu. Pogrešio je 100%. Uglavnom, sve je to registrirano u velikoi štampi, masmediju. Reč *svinja* bila je zagonetka. Ta reč se spominje i u poslednjem filmu Šaron Tejt i istraga je smatrala da se tamo nalazi rešenje zagonetke. Inspektor su otišli u Rim gdje se film snimao. U jednoj sekvenci filma jedan američki glumac, koji igra ulogu homoseksualca i koga, pre-

svoje podesvesno poreklo i, nadalje, slika nadrealizma daleko od toga da je neko ostraže lepote koja izvlači svu svoju vatu iz susreta dve kontradiktorne slike, iz takmičarskog poziva dve realnosti čiji medusobni udar je utoliko jači, ukoliko je odnos te dve realnosti udaljeniji a susret precizniji, jer još jednom se treba podsetiti na slavni poetski zakon koga je definisao Reverdy. Mi, ovde konstatujemo da se treba čuvati izolacije, jer sve slike nadrealizma odgovaraju jedne drugima, kao lišće u šumi, boje leptirova i kao nepogode u koncertu širom zemaljine kugle.

Istovremeno, u meri u kojoj je slika nadrealizma čista kreacija duha u svoj slobodi rastavljanja i dekompozicije, slika sveta, koje su stvorene uzajamnim delovanjem čoveka i univerzuma. Slika nadrealizma nije više neosnovan ideal no mehanička alegorija. Ona je delo moći meditacije i mutacije koja se odvija u čoveku kroz dialektiku senzacije i imaginacije, svesnog i nesvesnog. Ona nije neobična igra duha, nego beskrajno produžavanje slika stvaranja sveta, i zbog toga je ona najjužišeniji simbolički izraz.

Jer sve je povezano sa svim, sloboda sa nužnošću, duh sa telom, čovek sa svetom, poezija sa istorijom, „i recipročno“, kako je jednom replicirao André Breton (Andre Breton) Tristanu Tzari (Tristanu Cari). U svakom slučaju to je u toj ideji recipročiteta da se potvrđuje dialektički karakter, apsolutno dialektički, jedinstven u svom rodu, u nadrealizmu.

Ne može se imati posebna teorija simbolizma, koja bi upravo zbog svog posebnog aspekta bila vredna. Simboli ne bi imali vrednost, ne bi ni postojali kada se ne bi zasnavali na kosmičkoj realnosti „korenspondencija“ u bodlerovskom smislu reči. To je genijalna i objaviteljska ideja, ljudski objaviteljski koja poseduje većnu vrednost u srcu hermetizma, uprkos svim ludim naklanjanjima okultizma. To je ideja-slika koju su jedan Novalis ili jedan Malcolm de Chazal (Malcolm d' Šazal), sa visina ostrva Moris, čudesno evocirali. Simbolizam se ne može smestiti u uske okvire, on je univerzalan ili nije simbolizam. Carinske Kontrole ideo-ologija su jugonaste, kao i sve druge, ali one imaju samo prolaznu vrednost negacije univerzalnosti.

Nikada dovoljno nećemo naglasiti nužnost borbe protiv konstantnog zaborava koji vreba veze što ih je nadrealizam uspostavio između sna i budnosti, između automatskog pisma i objektivne slučajnosti, to jest između najsubjektivnijih mentalnih formi i najobjektivnijih manifestacija slučaja, između najiličnijeg aspekta ljudske sudbine i sudbine masa.

Tako nije manje slučajno da se u svetu odvija burna konfrontacija nadrealizma i marksizma, kao i između revolte i revolucije, politike i poezije, za koju se zna (ali i u kolektivna podstav tako aranžira stvari da se mnoge činjenice zaboravljuju.). Roman Nada, da ne citiramo do tu knjigu, samo je čudna istorija susreta između pisci i jednog posmatrača, to je konfrontacija poetskih čudesa i prividne sive banalnosti današnjih pariskih ulica. Danas kao da se nikoga ne tiče što je realno simbolično i obrnuto. Istorija uloga nadrealizma je, da nas podseti na konfrontaciju koja se odvija na svim planovima, kao, naprimjer, u boji istočnih knjizi gde se jednovremeno odvija „tok jedne ljubavi“ i „dnevnice Sacco-Vanzettija“ (Sakovo-Vancetića), osudjenih anarhisti. S tačke gledišta sličnih klasifikacija i kategorizacija može se nazreti jedan barokni susret; kada se ponovo pročitaju pisma Sacoa i Vanzettija: u zatvoru i u oči nijihovog streljanja, oni su vrlo dobro znali da je sve povezano. Smešten u srce čudesnog i gradske traglike, nadrealizam je izvanredan seismograf, osetljiv na sve poremećaje koji se javlaju kao svetlost ili kao tamne površine i odražavaju sve odnose, korenspodance, slika sveta na svim planovima.

(Polarité du symbole, DESCLÉE DE BROUWER. Paris — 1960)

(Prevela s francuskog:
Rada GLAVURTIĆ)

ma scenariju, bacaju u ribniak gdje on treba da se udavi, ali koga vade, onesvešćenog izgovara reč *svinja* u trenutku kada se vraća k svesti. Režiser, nezadovoljan, ponavlja više puta tu scenu tako da ta reč postaje opsesija skoro čitave ekipe. Policija satima posmatra film kao i sve odsečene i odbačene tralke. Ispituje saradnike na filmu. Uzalud. Za to vreme ubice spremaju nove ritualne zločine.

Kako i sam pišem roman *Svinje*, uostalom započet dosta davno, ovaj me je motiv veoma zainteresovao i ja sam pratio istragu i hipoteze koje su se pojavljivale u štampi i sam bio u neku ruku, za račun mog romana, jedan inspektor amater. Pogodio sam 100%. Razgovarao sam sa saradnicima Romana Polanskog, tražio mišljenje od ljudi koji poznavaju život i misao Jipija, američke revolucionarne omladine, koja je 1968 izazvala skandal u Čikagu, za vreme demokratske konvencije. Po spolinim oběžjima oni su bili. Nosiли су velike transparente na kojima je pisalo: *Glasajte za svinju!* Njihov kandidat bio je, dakle, jedna mlađa svinja. Ulicama su nosili veliku maketu svinje. Jipi, to je borbeni, revolucionarna forma hipija. *Crni panteri*, militanta organizacija američkih crnaca na-

zvala je belce *svinjama*, konzervativno i stalno kao po jedno ustaljenoj šifri. Istraga je mogla otici različitim tragovima. U Kaliforniji postoji *Plaža svinje*, prijava, zapuštena plaža hipija. Neki Poljak, prijatelj Romana Polanskog i Frikovskog, tvrdio je da je to ortografska greška i da zapravo piše PIC, što treba da bude nadimak nekog trgovca drogama. Nastala je potraga za trgovcima droga širom SAD i Kanade. Saron Tejt, kao i njeni gosti, gutali su svakojake narkotike. Bili su dio onoga sveta koji iščezava u maglama droge, u dimu jedne neobične dimne zavese koja sakriva realan svet pred njihovim mesečarskim očima. Umrli su na strašan način i tada, u trenucima smrti, videli su golji život. Prvi put budnim očima. Svet nije nalik na naše puste snove, na naše halucinacije, na magijske slike, nije nalik na veštacke raijeve koje nam sugerise droga i magija.

Otač Saron Tejt nije mogao da se smiri. Stari kontrabbaveštajac maskirao se kao hip, ulazi u njihove milje, u njihove „komune”, u njihove „porodice”, traži ubice svoje kćerke.

Kada su ubice otkrivene veliki deo Amerike i mnogi ljudi u svetu kazali su: *Svinje, to su oni.*

Otrovana ruža

Početkom decembra eksplodirala je nova senzacija. Pohapšene su ubice. Svi mladi hipo za koji su do juče govorili da su mirni dečaci, koji žele da u miru puše svoju marihuanu i hašiš. Njihov mir dolazi od njihovog kastriranog duha, od njihovih utučenih nagona. Očigledna je njihova dehumanizacija i reporteri koji su pratili njihov život u Los Andelosu i San Francisku primetili su neobičan obrt. Umesto ljubavi koja se ističe u njihovoj krikilici: *Vodite ljubav a ne rat!* zavladala je mržnja, umesto slobode kojoj su težili, došli su do stanja najvećeg ropstva, pre svega ropstva drogama i porocima, a zatim ropstva Šefu „porodice“. Carls Menson je bio jedan od takvih šefova jedne od takvih hip-porodica. Članovi njegove porodice, na njegovu zapovest, upali su u vilu Romana Polanskog, jer je ona mostala simbol neuspjeha. Carls Menson, hip od 34 godina, želio je da uspe kako mužičar, pa kad mu to nije pošlo sa rukom preostalo mu je da mrzi sve ljudi koji su uspeli i da nastoji „te svinje“, kako ih je nazivao pročistiti u njihovom raskošnom i raskalašnom životu. „Lepi narod“, ili „cvjetni narod“ kako su se nazivali hipici, preobratio se u rugobu, prljavštinu i zločin.

Klupko se počelo odmotavati kada je Suzan Etkins, koja je i sama učestvovala u zločinima i peškirom natopljennim u krv napisala reč *svinja* na vratima vile, odala sve jednom tajnom agentu. Ispostavilo se da su ubice Linda Kasabian, Carls Watson i Patricija Kernvajkl. Šef porodice ovih satanskih hipika želio je čist zločin. Ubice su bile teledirigovane od Carlsa Mensona, koji se kao mladić u zatvoru posvetio proučavanju magije i okultizma, koji su ga na kraju doveli do ovog monstruoznog zločina; Carls Menson želio je da ga smatraju Satanom ili Bogom. Želio je da bude osnivač jedne od onih paklenih sekta koje zazivaju davala, čiji su sledbenici slepo pôkorni, a devojke koje su pratile Carlsa Mensona tvrdile su da su bile pod njegovim magnetnim dejstvom, magnetizovane, hipnotisane, mesnerizovane njegovom pojmom. On je zahtevaо da idu gole i sada u zatvoru teško je navrći te jadne devojke da se opet pojavljuju obučene. Mnogo su se kliukali drogama. Uzimajući preparat LSD čovek postaje hipersenzibilan, osjetljiv na telepatske poruke i on lako postaje bružje u rukama maga-zlikovca. U Los Andelosu, za koga reporteri londonskog *Observera*, Carls Foley i Viliam Skobi, vele da je prevashodno grad veštice, postoje oko 1000 sekta od kojih je većina satanska. Ubica Carls Votson, tvrdi 83 godišnjih vlasnik ranča na kojem su ubice živele u vreme zločina, poslao je od jednom 2000 dolara satanskoj sekti koja se naziva *Univerzalna fontana mudrosti*, koju je oko 1950. godine osnovao varalica Francis Hajndsvater Penković, objavivši granđima Los Andelosa da je on Hrist koji je ponovo došao na svet. Carls Menson je takođe sebe nazivao Isusom, a sve se može tumačiti evandeoskim otkrićem da će se na kraju vremena umnožiti „lažni proroci“, koji će tvrditi da su ponovno došli Hristosi, ali koje će biti sluge Antihrista.

Sve češće se za ove hipike kaže da su apokaliptički, kao da se u njima naslućuje mračni kraj sveta. Prošle godine još su se zanosiši mračnim Timoti Lirom, prorokom LSD i senatorom Judinom Makartijem. Ove godine oni su se opredelili za „komune“ i za davolsku nauku magije i veštice. Veštice i okultizam postali su veliki biznis. Kako piše u londonskom *Sandi tajmsu*, od 7. decembra 1969. godine, na zahtev studenata na mnogim koledžima i univerzitetima, kao na univerzitetu Južne Karoline, Alabame i njijuorškom, počeli su kursevi veštice i magije.

Bedni, prljavi hipici okrenuli su se zlu, davolju koga otvoreno slave, mržnji. Ušli su u novo ropstvo. Njihovo cveće bilo je njihova velika kamuflaža. Sada beru Cveće zla, po Kaliforniji. To je jasno mnogim reporterima koji komentarišu ovaj zločin.

